

REUNIÓ BISBE CAPELLANS

Carta oberta de Mn. Tomàs Calvo

al bisbe Xavier

(Aquest escrit el portava preparat per llegir-ho en la reunió de zona de capellans del Llobregat [7 de febrer]. El bisbe Xavier ja portava el seu guió de treball i no em va ser possible. El dijous, dia 17 d'aquest mes de febrer, vaig tenir l'ocasió de llegir-li i donar-li com a carta oberta)

Intentaré expressar-me amb la màxima caritat possible, encara que no amb la confiança que voldria. Caritat i confiança, moltes vegades no van lligades; aquells pares que tenen un fill drogoaddicte, li tenen tota l'estimació, però zero de confiança, no n'hi poden tenir.

Però, és que amb tu, Xavier, no partim de zero, jo diria que de més avall; la teva trajectòria en els anys que has estat la mà dreta del bisbe Jaume, ha creat desconfiança entre tu i molts capellans que s'han sentit ferits per la seva personalitat, no solament sacerdotal, sinó fins i tot humana, capellans que han sofert molt i que encara continuen sofrint.

El dilluns 10 de gener, encara no fa un mes, ens trobàvem a Gironella. Després de la teva exposició, després d'alguns capellans que em precedí en la paraula, et vaig dir que la intenció de trobar-te amb els capellans, en particular i en grup, no es podia quedar en paraules sinó que hi havia d'haver fets, i te'n vaig remarcar dos: el primer, que tots aquells capellans que al complir setanta cinc anys forçosament havien passat a la categoria d'adscrits se'ls restituís el títol de rectors si és que ara ho acceptaven. El segon prec va ser el d'utilitzar totes les qualitats dels capellans, posant-les al servei del bisbat, i vaig citar el cas de Mn. Jesús Huguet, que està completament arraconat des de fa anys per part de les màximes autoritats del bisbat.

El primer prec el vas acceptar de seguida, i fins i tot vas dir que ja feies passos per a refer el tort. És veritat que el dia 4 de febrer sortia tot una llista de nous rectors, de parròquies que fa pocs anys en el nostre bisbat es diuen referides. Però hi trobo a faltar molts capellans, serà perquè ja no en volen ser, de rectors, o perquè **no han volgut jurar la teva constitució?** I dic la teva, perquè la de l'Evangeli ja la vàrem jurar el dia de la nostra ordenació sacerdotal. En el nostre cas, ja fa més de 50 anys, i crec que tots hi hem estat fidels.

El segon prec, referent a Mn. Jesús Huguet, t'hi vas esplaiar molt i vingueres a dir -si ho vaig entendre malament corregeix-me-, que no permetries que es digués res de mal ni del Papa ni del bisbe, i que els escrits de Mn. Huguet havien fet molt de mal. Aquí, dos capellans manifestàrem que feien molt bé, a nosaltres i als fidels. Molts capellans, i no dic bisbes, de d'altres bisbats de Catalunya n'estarien orgullosos que en fos del seu bisbat. No sé encara què entens per dir mal, però crec que **discrepar i manifestar-ho no és dir mal**. Malament si vols que tots tinguem una mentalitat uniforme i que responguem a l'autoritarisme amb obediència cega. **O estàs jugant amb el més sagrat de la persona humana, la seva consciència, última norma d'actuació? La pluralitat avui dia és un valor**, es considera com una riquesa. Déu ha fet el món plural: races, pobles, llengües, religions, mentalitats... **i, l'Església és l'única que no pot tenir la riquesa de la pluralitat?** Són molt poques les veritats definides, hi ha moltes coses, gràcies a Déu, que encara són qüestionables. I la gent són **el poble de Déu**, a través del qual, es reconegui oficialment o no, també parla l'Esperit Sant. I el poble de Déu ja és major d'edat, **hem d'anar amb transparència. El secretisme avui es percep com un mitjà per assolir poder, influència, per perjudicar algú o per amagar actuacions que no són de llei**. Aquí "hi ha gat amagat", **"la veritat us farà lliures..."**, ens diu Jesús, **O no?** Hi ha disbarats jeràrquico-històrics que han costat molta sang per la tossuderia de no baixar del burro a temps. **¿Volem mantenir el poble de Déu en la infantesa, esmussant-li les dents per a què no mossegui?**

Abans, quan parlava de **confiança sota zero, és el mateix que dir desconfiança** i, a fe, en tenim de motius per a ser-ne de desconfiats: durant l'episcopat del bisbe Jaume **s'ha produït una divisió profunda entre capellans** joves i vells, capellans que eren amics, ara a penes es parlen. Em consta per testimonis auriculars que el bisbe, alabant un capellà de la seva corda, jove, digué: "És que amb 5 o 6 capellans com aquest, em veig capaç de portar tot el bisbat". **S'ha fet molta trampa en els diferents consells**: l'ordre del dia era confeccionat pel cercle reduït del bisbe; moltes reunions del consell presbiteral eren una picabaralla entre tu i el secretari que no es deixava corrompre; les actes, sempre que es podia, eren fetes de cara a la galeria sense tenir prou en compte el que s'havia dit o acordat. **S'ha governat**, no a través de consentiments, sinó **a cop de decrets**, deixant **anul·lada**, sense dir-ho, **tota una assemblea diocesana**. S'ha tirat per la borda el nostre sistema financer **d'Ajuda a l'Església**, que era signe de la nostra identitat diocesana. ¿Que tenia defectes? Totes les coses són millorables i evolucionen. S'ha posat preu, amb **el nom "d'almoïna"** a l'Eucaristia, amb la llibertat de cobrar-la o deixar-la per la parròquia, provocant així diferències de sous; i els qui no tinguin estipendis **¿els trauran de la col·lecta de l'església empobrint la parròquia?** Mai s'ha presentat, tot i haver-s'hi compromès en un consell del presbiteri, fa anys, el bisbe, un **balanç de situació econòmic del bisbat**, que no és el mateix que un estat de comptes. **Fa la impressió que som un bisbat ric**: abundància de personal subaltern a la cúria, obres semiclandestines al palau episcopal i al seminari, òbols diocesans quantiosos al Vaticà, propaganda amb escreix que ja ens surt per les orelles, revistes i revistetes de cada grup formalitzat del bisbat, **i tot això s'ha de pagar; i per altra banda, som un bisbat pobre**: s'ha tornat a implantar aranzels, s'ha deixat de pagar el quilometratge, que molts capellans de parròquies petites s'han carregat ells per no afeixugar més la parròquia, fa temps s'ha congelat el sou dels capellans; fa la impressió de la mestressa rica de les Conferències de St. Vicenç de Paül, que fa molta caritat per la galeria, però manté en la indigència la pobra serventa de casa. **Tot aquest panorama, tu, Xavier, l'has ajudat a crear.**

Ens has donat motius de desconfiança quan t'has presentat, de paraula i per escrit, **com a continuador de l'obra del bisbe Jaume**. No t'envoltis de gent que et diguin **allò que t'agradi sentir**, dóna vot i veu als diferents consells, no governis per decrets, mira de convèncer i no de vèncer, imposant el teu poder. Els teus escrits al Full Diocesà semblen dogmàtics, i els capellans ja sentim queixes de bastants fidels. Jo et diria, per exemple, que de **fàbriques de sants** n'hi ha més del que tu dius, hi ha, per exemple, la del capítol 25 de St. Mateu: "I quan, Senyor, et varem veure afamat, assedegat, nu, ..?" Santa ignorància, no el varen conèixer però varen estar al seu costat que és el del germà. Has dit que no ets un bisbe ni catalanista ni espanyolista. Em faig la pregunta d'on queda, per a tu, el document dels bisbes catalans de fa 25 anys "**Arrels cristianes de Catalunya**", o els documents papals que parlen dels pobles i **nacions sense estat? Suposo, si no és suposar massa, que tu ets un bisbe català?**

Des de dalt, heu dit molt mal del capellans del Fòrum Ondara, en el qual es reuneixen un 13, un 15, i fins i tot un 20 per cent dels capellans del bisbat, i que no és res més que la punta visible de l'iceberg d'un malestar. Mentre uns en fan pregària, es reuneixen i ho expliciten amicalment, altres en fan pregària, ho xiuxiuegen i ho pateixen interiorment. Pren-te'l, no pas com un grup d'oposició, sinó com un **grup que estima el bisbat i espera molt del bisbe**. Així se li va dir, el dia en que el bisbe Jaume va assistir al Fòrum Ondara.

Accepta tota aquesta queixa que voldria ser feta amb tota la caritat, amb tota la bona intenció, donant, fins i tot, un vot de confiança, encara que, com t'he exposat, em costi. La confiança de la major part dels capellans te l'hauràs de guanyar, és una conquesta, no pas impossible, però sí difícil.

Tomàs Calvo - Navàs, 07-02-2011